

- § 68 om domstolenes kompetence til i separationssager kun at kunne bestemme bidragspligten i separationstiden. Det ville være ønskeligt at give en udtrykkelig regel om bidragspligtens vedvaren eller ophør også under den følgende skilsmisse skal kunne afgøres under separationssagen.
- § 76. Udvalget mener, at det bør overlades til den begærende part at bestemme formen for mægling, medmindre den anden part udtrykkeligt ønsker gejstlig mægling. Endvidere at distancen for rejsepligt til mæglingsmyndighed nedsættes, og at der kan udstedes attest for forgæves mægling, hvis den ene part trods to tilsigelser er udeblevet fra mægling.
- § 77. Det foreslås, at der kan gives tilhold om ikke at forrykke fællesboets stilling allerede, når begæring om mægling er indgivet.

Lov om ægteskabets retsvirkninger.

Hvad der overlades en ægtefælle til husholdningen bør også betragtes som indført af denne ægtefælle i fællesboet.

- § 14 foreslås udvidet, således at det af den ene ægtefælle overladte løsere i den andens virksomhed hæfter for virksomhedens gæld.
- § 16. Bodeling. Udvalget foreslår lettere adgang til skævdeling af boet, således at skyldsspørgsmålet kan tages i betragtning efter billighedshensyn, at børnenes ting holdes uden for fællesboet, og i tilfælde hvor der kan være tale om deling af forretning, at der fastsættes en afdragsvis ordning af mellemværendet med mulighed for inddrivelse efter samme regler som gældende for bidrag.
- § 18. Forbud mod salg af hus eller ejendom, som tjener til familiens bolig, uden den anden ægtefælles samtykke bør ændres til også at omfatte særeje.
- § 19. Tilsvarende udvidelse vedrørende løsere.
- § 21. Ved tinglyste ægtepagter, ønsker udvalget, at der forlanges specifikationer over særejendelens inden tinglysningen. Det ses i praksis, at ægtefæller får tinglyst ægtepagter, hvorefter det, den ene erhverver, skal være den andens særeje, hvilket er ugyldigt efter § 30 stk. 2. Udvalget finder det uheldigt, at en særejeordning udelukker hensiddet i uskiftet bo.
- § 28. Udvalget ønsker bestemmelse om, at indtægt af særeje bliver særeje, medmindre andet bestemmes.
- § 38. Reglen bør udformes således: "når samlivet er ophævet på grund af forhold, for hvilken den anden ægtefælle bærer den væsenligste skyld". Som reglen nu er udformet, kan den fortolkes således, at en ægtefælle, som på grund af den andens forhold er tvunget ud af hjemmet, ikke har bosondringsret. Endvidere bør fristen for fremsættelsen af kravet enten udgå eller i hvert fald forlænges betydeligt, da den korte frist på urimelig måde berøver ægtefælles retten i tilfælde, hvor f.eks. håbet om ægtefællens tilbagevenden har afholdt den pågældende fra at kræve bosondring.
- § 43. Den indkomne bosondringsbegæring bør også tinglyses på ægtefællernes faste ejendomme.

Myndighedsloven.

- § 6. Udvalget ønsker, at begge forældre, når de samlever, bør være værge for deres ægtebørn, ligesom de begge har forældremyndighed. Udvalget peger endvidere på det uheldige i, at faderen stadigt har vægemålet for børn mellem 18 og 21 år, hvor forældrene er blevet skilt, efter at barnet var fyldt 18 år og blevet hos moderen.
- § 24. Den myndighed, der skal afgøre børnenes fordeling bør i alle tilfælde, hvor der er tvivl om afgørelsen, i videst muligt omfang gøre brug af sagkyndig assistance. Underinstansens afgørelser vedr. fordelingen af forældremyndigheden bør have retskraft, uanset anke af dommen, indtil afgørelsen er truffet i næste instans. Samkvemsretten med barnet sikrer den anden parts retsstilling.

Lov nr. 120 om ægtefællers arveret og uskiftet bo.

Udvalget ønsker reglen om, at manden ved testamente kan gøre hustruens ret til at hensidde i uskiftet bo afhængig af, at hun sættes under tilsynsværge, gjort gensidig, således at hustruen kan indsætte tilsvarende bestemmelse for manden.